

ע"פ 32158/03 – חמادة זgal, אייאד זgal נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בນצורת שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

06 יוני 2017

ע"פ 32158-03 זgal ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אסתר הלמן, סגנית נשיא, אב"ד

כב' השופט יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

המעורערים 1. חמادة זgal

2. אייאד זgal

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בנצורת בתיק 14-07-60894 מיום 29/01/17

nocchim:

המעורערים בעצמם.

בשם המעורער 1 עו"ד מארון ابو נסאר, מטעם הסנגוריה הציבורית.

בשם המעורער 2 עו"ד ארז מושקוביץ, מטעם הסנגוריה הציבורית.

בשם המשיבה עו"ד ליורה חילו.

[פרוטוקול הושטט]

פסק דין

המעורערים הורשו, על פי הودאתם, בעבירות של גנבה בניסיבות מיוחדות (גנבת מקנה), קשרת קשור לביצוע פשע והסתיעות ברכוב לביצוע פשע. הודהתם זו באה לאחר שנשמעו למעלה מעלה מעשה עדי תביעה, במסגרת ההסדר טיעון שככל תיקון כתוב האישום.

כנגד המעורערים ואדם נוסף בשם פהמי, הוגש כתב אישום, לפיו עובר ליום 04/02/14 הם קשו קשור ביניהם, יחד עם אדם בשם פאדי עבאסיה (להלן: "**פאדי**") ואנשים אחרים לגנוב מקנה מDIR במושב אדים, שבו הוחזקו 25 כבשים וטלאים, בשווי כספי של 35,000 ₪.

סוכם במסגרת הקשר כי פאדי הגיע באמצעות רכב שיקבל מהמעורער מס' 1 והמעורער מס' 2, יחד עם פהמי, ילו'ו עמוד 1

ויפתחו ציר תנועה לחבורה, על מנת להתריע האם ישנים כוחות משטרת בשתח. בהתאם לקשר, ביום האירוע נתן המערער מס' 1 לפאדי רכב מסחרי. השותפים האחרים, שהזוהו איננה יודעה, הגיעו לדירה; ולאחר מכן שентрלו את מצלמות האבטחה ונטלו ציוד טכני מן המקום, הם הוציאו את הכבשים והוליכו אותם עד לגדר החיצונית, אותה תלוו, והמשיכו להוביל את הכבשים עוד 600 מטר לנקודת העמסה.

במקביל, בסביבות השעה 21.00, יצאו מירושלים לכיוון הדירה, פאדי, כשהוא נהוג ברכב שהוא קיבל מן המערער מס' 1 והמעערער מס' 2 יחד עם פהמי, כשלכל אחד מהם נהוג ברכב נפרד, וזאת על מנת לאבטחו את ביצוע הגנבה. עם הגיעו של הרכב לנקודת העמסה, העמסו לתוך הכבשים. לאחר מכן, החל פאדי לנסוע לכיוון ירושלים, והמעערער מס' 2 יחד עם פהמי גם הם נסעו לאותו כיוון. עקב חישד שהתעורר בגין קיומה של פעילות משטרתית באזרור, נטה פאדי את הרכב עם המקנה ונמלט לשודות סמוכים.

בית המשפט קמא גזר על המערער מס' 1 - 14 חודשים מאסר בפועל, על המערער מס' 2 נגזרו 12 חודשים מאסר בפועל ועל כל אחד מהמעעררים הוטלו עונשים נלוויים של מאסר מותנה, פסילה בפועל מלקביל ולהחזק רישיון הנהגה למשך שישה חודשים וכך כו, הם חייבו לשלם קנס בסך 3,500 ₪ כל אחד.

למען שלמות התמונה, נציין, כי פאדי נדון במסגרת הליך נפרד, ל-18 חודשים מאסר בפועל וערעור שהוגש מטעמו (ע"פ 15-03-38633) נדחה לאחר שוחרר בו בהמלצתנו, מן הערעור.

הנאשם מס' 3 בכתב האישום - פהמי, צירף הליך זה להליך אחר שהתנהל בבית המשפט השלום בירושלים ונדון שם ל-15 חודשים מאסר בפועל בצריף מאסר על תנאי וקנס, במסגרת הסדר טיעון.

כנגד חומרת העונשים הוגש הערעור בפנינו, במסגרתו טענו המערערים, כי בית המשפט קמא החמיר עumm יתר על המידה, הן בקביעת מתחם העונשה והן בקבעת העונש בתוך המתחם, זאת בפרט, בהשוואה לעונשים שהוטלו על פהמי בבית משפט השלום בירושלים, לאחר שצירף תיק נסוף ולמרות עברו הפלילי.

לאחר ששמענו טיעוני הצדדים, שוכנענו כי דין הערעור להידחות.

כידוע, אין ערכת הערעור מתערבת בגזר דיןו של בית המשפט קמא, אלא מקום בו העונש סופיה באופן ניכר מרף העונשה הנוהג או שנפלה טעות בולטות בגזר הדין, ולא מצאנו כי במקרה זה מתקיימת עילה כלשהי מעילות אלה, המצדיקה התערבותנו בעונשים שהוטלו על המערערים.

המעעררים נטו חלק בפרשא חמורה שבה קשרו קשרו מספר אנשים, שמספרם והזוהו המלאה אינם ידועים, וזאת במטרה לגנוב כבשים מדיר באזרור הצפון. לשם כך הם הגיעו במיוחד מאזרור ירושלים, במסגרת תכנית סדרה ומתוכננת היטב, במסגרתה לכל אחד מהם נקבע תפקיד אשר יש בו כדי לקדם את מימוש התכנית. מבונן זה העובדה כי המערערים לא היו אלה שפרצו בפועל לדיר וגבינו מתוכו את הכבשים איננה בעלת ממשמעות רבה, שכן מדובר בפעולות מאורגנת, שבها, כאמור, לכל אחד ואחד מן השותפים היה תפקיד בעל ממשמעות לקידום הקשר.

בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל וזאת לאחר שקל את שיקולי הענישה בהתאם לתקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נתן משקל לערך המוגן הנפגע באמצעות ביצוע העבירות, לנسبות הקשורות לביצוע העבירות ולמדיניות הענישה. בהקשר זה, אין צורך לומר, כי עבירות מסווג זה שביצעו המעררים, מעבר להיוטן "מכת מדינה" הן ממיטות אסון על חוקלאי, אשר עמל יומו ירד לטמיון ומקור פרנסתו נזוק.

כמו כן, נלקח בחשבון בגזר הדין הנسبות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לשם קביעת העונש בתחום המתחם, ובהקשר זה, לפקח בית המשפט קמא בחשבון את העובדה, שלמערער מס' 1 יש עבר פלילי, לרבות בעבירות רכוש ואילו המערער מס' 2 הוא נטול עבר פלילי. כמו כן, נלקח בחשבון כל הנسبות המפורטות בתסקרי שירות המבחן, לרבות נסיבותיהם האישיות של המעררים, כמו גם העדר לקיחת אחריות מלאה.

איןנו סבורים כי מתחם העונש הולם שנקבע הינו מחמיר יתר על המידה עם המעררים. מדובר במתחם שהוא הולם ומשקף את כל השיקולים שהוא על בית המשפט קמא לשקל ב��ן הבניית שיקול הדעת בענישה. כמו כן, העונש שנקבע בתחום המתחם אף הוא לפקח בחשבון את כל השיקולים הרלבנטיים ואין עליה להתערב בו.

ב"כ המעררים הדגישו בטיעוניהם, את הנימוק של אחדות הענישה, כשיעור שצרכי להביא להקלת בעונשיהם של המעררים. בית המשפט קמא היה ער לעונשים שהוטלו על יתר המעורבים בפרשה ואנו סבורים, כי דירג נכונה את היחס בין העונשים הרואים לכל אחד מן המעררים על פי חלקו בביצוע העבירות ובערו הפלילי, כמו גם יתר השיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה.

באילו הצדדים הפנו לגור דין שניית בעניינו של פהמי, אשר כאמור, צירף את ההליך להליך שהתנהל נגדו בבית המשפט השלום בירושלים. לטעםם, העונש שהוטל על פהמי, 15 חודשים מאסר בפועל, בצויר עונשים נלוויים, שאינם כוללים פסילה בפועל, צירף היה להביא את בית המשפט קמא לענישה מוקלה יותר ביחס למעררים שבפניו, הן בעניין רכיב המאסר בפועל והן בעניין רכיב הפסילה.

יובהר, כי פהמי הודה בבית המשפט השלום בירושלים, במסגרת הסדר טיעון, שככל הסכמה לגבי רכיבי הענישה ועונש מוסכם של 15 חודשים מאסר בפועל, כאשר נימוקי ההסדר לא פורטו כדבוק פרוטוקול הדיון וגם גזר הדין אינו מפרט את הנسبות שהביאו לאיום ההסדר, פרט לכך שמתוך הפרוטוקול עולה, כי בעניינו של פהמי הונח בפני בית המשפט תסקיר חיובי.

בנסיבות אלה, וגם כאשר אנו לוחכים בחשבון את האפשרות, כי על פהמי הוטל עונש מוקל יחסית ביחס למעררים שבפניו, איןנו סבורים כי היה על בית המשפט קמא ליתן לשיקול זה משקל גבוה יותר בשיקולי הענישה. העונשים שהוטלו על המעררים שבפניו, בכללותם, הינם ראויים ומאוזנים, ומשקפים את רמת הענישה בעבירות שביצעו, זאת בפרט נוכח נפוצות התופעה והצורך למגרה באמצעות ענישה חמירה.

יובהר, כי בפניו הוגש מטעם המערער מס' 1 תיעוד רפואי בגין הרפואו של בתו ורعيיתו, אולם איןנו סבורים כי

יש בשיקול זה נסיבה המצדיקה הקלה בעונש, מעבר להתחשבות שכבר ניתנה בגין הדין לנסיבות האישיות, כפי שאלה עלו מהתסקרים.

נוכח כל האמור, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודיע היום י"ב סיוון תשע"ז, 06/06/2017 במעמד הנוכחים.

**אסתר הלמן, שופטת
סאאב דברו, שופט
יפעת שיטרית, שופטת
ס. נשיא [אב"ד]**

החלטה

בשים לב לטענות ב"כ המערערים ובהסכמה המשיבה, אנחנו מורים על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל, עד ליום **02/07/17**.

המערערים יתיצבו לריצוי מאסרם בבית מעצר קישון ביום **02/07/17** עד השעה **10:00**, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעוזת זהות או דרכון. על המערערים לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טלפונים: 08-97873377, 08-9787336.

כל תנאי השחרור ימשכו לחול בתקופת העיכוב וכך גם כל העורבות שהופקדו.

על פי בקשת המערערים, יקווז הקנס שהוטל עליהם מתוך כספי הפיקדונות שהפקידו בבית משפט השלום, ככל שאין מגבלה על פי כל דין ויתרת הסכם תוחזר להם, כל זאת לאחר שייתיצבו לריצוי עונש המאסר בפועל.

שירות בתי הסוהר יודיע לבית המשפט עם התיצבותם של המערערים לריצוי העונש, שאז יבוטלו כל התנאים המגבילים וככל שהופקדו ערבות, הם יוחזרו למערערים, וזאת בכפוף לקיומה של כל מגבלה על פי כל דין, לאחר קייזן הקנסות, כפי שביקשו.

ניתנה והודיע היום י"ב סיוון תשע"ז, 06/06/2017 במעמד הנוכחים.

